
Samenvatting

Wie een wond heeft die in contact is geweest met grond, loopt het risico van besmetting met de bacterie die tetanus veroorzaakt. De gevolgen van een dergelijke besmetting kunnen ernstig zijn als de persoon niet of te lang geleden is ingeënt. Deze gevolgen kunnen echter bestreden worden met tetanus-immunoglobuline: een antistofpreparaat dat gemaakt wordt uit menselijk bloed. Dit advies beantwoordt de vraag wanneer toediening van dergelijk tetanus-immunoglobuline bij de behandeling van wonden noodzakelijk is, en wanneer eventueel een (her)immunisatie geboden is. Het advies wordt aangeboden aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Aanleiding tot de advisering is het vermoeden dat tetanus-immunoglobuline soms onnodig wordt toegediend. Bovendien worden in Nederland verschillende protocollen gehanteerd. De rapportage van onderzoek hiernaar – dat werd uitgevoerd op verzoek van de Inspectie voor de Gezondheidszorg – was voor de Gezondheidsraad dan ook reden om advies uit te brengen over het gebruik van tetanus-immunoglobuline.

Op basis van een doelmatigheidsanalyse wordt in het geval van verwonding geadviseerd tot tetanusprofylaxe bij de volgende groepen:

- 1 personen van wie bekend is dat zij niet gevaccineerd zijn (dosis tetanus-immunoglobuline en vaccinatie volgens het schema 0, 1 en 6 maanden)
 - 2 personen van wie bekend is dat zij geen volledige vaccinatie hebben doorlopen (dosis tetanus-immunoglobuline en aanvullen van ontbrekende vaccinaties)
 - 3 vermoedelijk gevaccineerde personen van ouder dan 20 jaar (dosis tetanusvaccin), waarbij mannen geboren vóór 1936 en vrouwen geboren vóór 1950 bovendien een dosis tetanus-immunoglobuline krijgen
-

- 4 volledig gevaccineerde personen bij wie de laatste vaccindosis langer dan tien jaar geleden werd gegeven (dosis tetanusvaccin).
- 5 HIV-geïnficeerden met een slechte immuunrespons na vaccinatie en andere immuungecompromitteerden (dosis tetanus-immunoglobuline en vaccinatie volgens het schema 0, 1 en 6 maanden)

Personen die conform het Rijksvaccinatieprogramma zijn gevaccineerd en voor wie de laatste vaccinatie niet langer dan tien jaar geleden is hoeven bij verwonding geen tetanus-immunoglobuline en geen aanvullende vaccindosis toegediend te krijgen.

Met deze aanpak worden groepen die besmet kunnen zijn adequaat beschermd, terwijl een grote hoeveelheid onnodige injecties, met de daaraan verbonden kosten en verschijnselen van pijn en stijfheid, voorkomen wordt.